ECLI:LV:RPPT:2019:0327.1A68009819.6.S
Lieta Nr. 1A68009819
Arhīva Nr. 1A-0098-19/14

SPRIEDUMS
Rīgā 2019. gada 27. martā

Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesa,
tiesnesis Viktors Makucevičs,
rakstveida procesā izskatīja sabiedrības ar ierobežotu atbildību „PANORAMA DEVELOPMENT" sūdzību par Rīgas domes Administratīvās komisijas 2018. gada 2. oktobra lēmumu Nr. D57-AK-18-39-27.

Aprakstošā daļa

[1] 2018. gada 18. septembrī Rīgas pašvaldības policijas amatpersona sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr. ZV242314, kurā norādīts, ka 2018. gada 26. augustā plkst. 12.49 nekustamā īpašuma Lielirbes ielā 13, Rīgā, teritorijā sabiedrība ar ierobežotu atbildību „PANORAMA DEVELOPMENT" patvaļīgi uzstādīja ceļa zīmes Nr. 523 „Stāvēšanas aizlieguma zona" un Nr. 849 „Pārējā papildinformācija", nesaskaņojot tās ar valsts akciju sabiedrību „Latvijas Valsts ceļi".

Tādējādi pārkāpta Ceļu satiksmes likuma 38. panta otrā daļa, par ko atbildība paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk arī – Latvijas APK) 140. panta pirmajā daļā.

[2] Ar Rīgas domes Administratīvās komisijas 2018. gada 2. oktobra lēmumu Nr. D57-AK-18-39-27 (turpmāk arī – Iestādes lēmums) sabiedrība ar ierobežotu atbildību „PANORAMA DEVELOPMENT", reģistrācijas numurs 40103558065 (turpmāk arī – Sabiedrība), saukta pie administratīvās atbildības pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk arī – Latvijas APK) 140. panta pirmās daļas un sodīta ar naudas sodu 100,00 *euro*.

[2.1] Rīgas domes Administratīvās komisijas (turpmāk arī – Iestāde) lēmumā norādīts, ka no Rīgas pašvaldības policijas amatpersonu 2018. gada 28. augusta, 2018. gada 30. augusta un 2018. gada 18. septembra ziņojumiem izriet, ka Lielirbes ielā 13, Rīgā patvaļīgi uzstādītas ceļa zīmes. Lietvedībā noskaidrots, ka ceļa zīmes izvietojusi Sabiedrība, ko apliecināja tās pārstāvis /pers. C/, papildus norādot, ka šobrīd joprojām ir savstarpējas nesaskaņas ar valsts akciju sabiedrību „Latvijas Valsts ceļi".

[2.2] Citējot Latvijas APK 244. pantu, Ceļu satiksmes likuma 38. panta otrās daļas noteikumus, Iestāde norādīja, ka Ceļu satiksmes likuma 38. panta otrās daļas prasības nav izpildītas un pie administratīvās atbildības saucamā persona (Sabiedrība) konstatēta pareizi.

[2.3] Iestāde secināja, ka Sabiedrība izdarījusi administratīvo pārkāpumu pārkāpjot Ceļu satiksmes likuma 38. panta otrās daļas noteikumus, jo bija izvietojusi Lielirbes ielā 13, Rīgā patvaļīgi uzstādītas ceļa zīmes, nesaskaņojot to ar valsts akciju sabiedrību „Latvijas Valsts ceļi", par ko atbildība paredzēta Latvijas APK 140. panta pirmajā daļā.

[2.4] Lietā netika konstatēti atbildību mīkstinoši apstākļi, bet konstatēts atbildību pastiprinošs apstāklis – Iestāde 2017. gada 17. oktobrī uzlika Sabiedrībai naudas sodu sakarā ar 2017. gada 3. oktobra protokolu Nr. ZV224895.

[3] 2018. gada 20. decembrī Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesā saņemta Sabiedrības sūdzība par Iestādes lēmumu, kurā norādīts, ka lēmumu uzskata par nepamatotu un atceļamu.

[3.1] Sūdzībā norādīts, ka Sabiedrība lēmumā minēto ceļa zīmju uzstādīšanu Lielirbes ielā 13, Rīgā 2017. gada janvārī saskaņoja ar valsts akciju sabiedrību „Latvijas Valsts ceļi".

Turklāt valsts akciju sabiedrība „Latvijas Valsts ceļi" nosūtīja Sabiedrībai lēmumu par ceļa zīmju demontēšanu (pievienots sūdzībai), taču Sabiedrība norāda, ka lēmums tika nosūtīts vienkāršā sūtījumā uz adresi Lielirbes iela 13-12, Rīgā, kas nav Sabiedrības juridiskā adrese. Sabiedrība minēto sūtījumu ar lēmumu pavisam nejauši 2018. gadā atrada pie ēkas dežuranta.

[3.2] Ņemot vērā minēto, Sabiedrība uzskata, ka nevar tik sodīta par ceļa zīmju patvaļīgu uzstādīšanu, tā kā ceļa zīmju uzstādīšana sākotnēji tika saskaņota ar valsts akciju sabiedrību „Latvijas Valsts ceļi". Savukārt par lēmumu uzlikt par pienākumu demontēt minētās ceļa zīmes valsts akciju sabiedrību „Latvijas Valsts ceļi" paziņoja Sabiedrībai sūtot lēmumu ar neierakstītu pasta sūtījumu uz adresi, kurai nav nekāda sakara ar Sabiedrību, kā rezultātā Sabiedrībai nebija iespējas ne savlaicīgi iepazīties, ne izmantot savas likumā paredzētās tiesības minēto lēmumu pārsūdzēt.

Sabiedrība lēmuma norakstu saņēma vien 2018. gada 30. novembrī.

Motīvu daļa

[4] Pārbaudījusi un novērtējusi lietā esošos materiālus, tiesa atzīst, ka Sabiedrības sūdzība noraidāma kā nepamatota.

[5] Latvijas APK 289.[12] panta pirmā daļa noteic, ka rajona (pilsētas) tiesa neatkarīgi no sūdzības iesniedzēja motīviem ar lēmumu atceļ iestādes lēmumu un nosūta lietu jaunai izskatīšanai iestādei pēc piekritības šādos gadījumos:

1) lietu izskatījusi iestāde, kurai nebija tiesību attiecīgo administratīvā pārkāpuma lietu izskatīt;
2) lietas izskatīšanā pārkāptas tiesību normas, kas prasa paziņot administratīvā pārkāpuma lietas dalībniekiem par lietas izskatīšanas vietu un laiku;
3) izskatot lietu, pārkāptas tiesību normas par lietvedības valodu;
4) lēmums nosaka to personu tiesības un pienākumus, kuras nav administratīvā pārkāpuma lietas dalībnieki;
5) lietā nav pilna lēmuma.

Tiesa nekonstatē Latvijas APK 289.[12] pantā paredzētos gadījumus, kas būtu pamats neatkarīgi no sūdzības iesniedzēja motīviem atcelt iestādes lēmumu un nosūtīt lietu jaunai izskatīšanai iestādei.

[6] No lietas faktiskajiem apstākļiem izriet, ka 2018. gada 18. septembrī Rīgas pašvaldības policijas amatpersona sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr. ZV242314, kurā norādīts, ka 2018. gada 26. augustā plkst. 12.49 nekustamā īpašuma Lielirbes ielā 13, Rīgā, teritorijā Sabiedrība patvaļīgi uzstādīja ceļa zīmes Nr. 523 „Stāvēšanas aizlieguma zona" un Nr. 849 „Pārējā papildinformācija", nesaskaņojot tās ar valsts akciju

sabiedrību „Latvijas Valsts ceļi". Tādējādi netika ievērotas Ceļa satiksmes likuma 38. panta otrās daļas prasības.

Ceļu satiksmes likuma 38. panta otrā daļa noteic, ka satiksmes organizācijas tehnisko līdzekļu izvietošanu, uzstādīšanu un noņemšanu veic ceļa pārvaldītājs atbilstoši saskaņotajai projekta dokumentācijai vai saskaņojot ar Latvijas Valsts ceļiem. Saskaņojums par satiksmes organizācijas tehnisko līdzekļu izvietošanu, uzstādīšanu un noņemšanu attiecas uz atbilstību standartiem ceļu satiksmes drošības jomā.

Par Ceļu satiksmes likuma 38. panta otrās daļas noteikumu neievērošanu atbildība paredzēta Latvijas APK 140. panta pirmajā daļā, kas paredz, ka par ceļa zīmju, luksoforu vai citu ceļu satiksmes organizācijas tehnisko līdzekļu patvaļīgu noņemšanu vai uzstādīšanu, uzliek naudas sodu fiziskajai vai juridiskajai personai no septiņdesmit līdz divsimt astoņdesmit *euro*.

[6.1] Latvijas APK 243. panta pirmā daļa noteic, ka pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuras šajā kodeksā paredzētajā kārtībā iegūtas un noteiktā procesuālajā formā nostiprinātas ziņas par faktiem, kurus administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas savas kompetences ietvaros izmanto, lai pierādītu administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību un noskaidrotu citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Savukārt minētā panta piektā daļa noteic, ka administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas kā pierādījumus var izmantot tikai ticamas, attiecināmas un pieļaujamas ziņas par faktiem. Faktus, kurus saskaņā ar likumu var pierādīt tikai ar noteiktiem pierādīšanas līdzekļiem, nevar nodibināt ne ar kādiem citiem pierādīšanas līdzekļiem.

Turklāt minētā panta astotā daļa noteic, ka pierādījuma ticamība ir kādas ziņas patiesuma konstatēšanas pakāpe. To, cik ticamas ir pierādīšanā izmantojamās ziņas par faktiem, izvērtē, aplūkojot visus administratīvā pārkāpuma lietvedības laikā iegūtos faktus vai ziņas par faktiem kopumā un savstarpējā sakarībā. Nevienam no pierādījumiem nav iepriekš noteikta augstāka ticamības pakāpe attiecībā pret pārējiem pierādījumiem.

Latvijas APK 244. pants noteic, ka institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

Lietā nav strīds par to, ka valsts akciju sabiedrība „Latvijas Valsts ceļi" bija saskaņojusi ar Sabiedrību ceļa zīmes Nr. 523 „Stāvēšanas aizlieguma zona" un Nr. 849 „Pārējā papildinformācija" izvietošanu, kā arī nav strīds par to, ka Sabiedrība bija šīs ceļa zīmes izvietojusi.

[6.2] Lietas materiāliem pievienots Rīgas pašvaldības policijas Zemgales pārvaldes inspektore S. Garās 2018. gada 28. augusta ziņojums, no kura tajā skaitā izriet, ka, telefoniski sazinoties ar valsts akciju sabiedrības „Latvijas Valsts ceļi" satiksmes organizācijas uzraudzības daļas vadītāju G. Brāli, persona apliecināja, ka ceļa zīmes Lielirbes ielā 13, Rīgā uzstādītas patvaļīgi.

Tāpat no lietas materiāliem izriet, ka Rīgas pašvaldības policijas Zemgales pārvaldes inspektore S. Garā 2018. gada 30. augusta dienesta ziņojumā norādījusi, ka, veicot Rīgas pašvaldības policijas elektroniski reģistrēto notikumu pārbaudi, noskaidrots, ka Rīgas pašvaldības policijas Zemgales pārvaldē 2017. gada 3. oktobrī, 2017. gada 14. novembrī un 2018. gada 19. jūnijā Sabiedrībai sastādīti administratīvā pārkāpuma protokoli Nr. ZV224895, Nr. ZV226975un Nr. ZV238209 par patvaļīgi uzstādītajām ceļa zīmēm Lielirbes ielā 13, Rīgā.

Tāpat minētajā dienesta ziņojumā norādījusi, ka 2018. gada 28. augustā, telefoniski sazinoties ar valsts akciju sabiedrības „Latvijas Valsts ceļi" satiksmes organizācijas uzraudzības daļas vadītāju G. Brāli, persona apliecināja, ka ceļa zīmes Lielirbes ielā 13, Rīgā uzstādītas patvaļīgi.

[6.3] Savā sūdzībā tiesai Sabiedrība bija norādījusi jaunus apstākļus, kas netika izvērtēti, pieņemot Iestādes lēmumu. Sabiedrība uzskata, ka viņai nav saistošs 2017. gada 8. augusta valsts akciju sabiedrības „Latvijas Valsts ceļi" lēmums Nr. 5.1/8670 (pievienots sūdzībai tiesai), jo tas nebija paziņots likumā noteiktā kārtībā. Turklāt Sabiedrības sūdzībā norādīts, ka tā nebija saņēmusi valsts akciju sabiedrības „Latvijas Valsts ceļi" lēmumu par ceļa zīmju demontēšanu, līdz ar to nav varējusi savlaicīgi nedz iepazīties ar minēto lēmumu, nedz to pārsūdzēt.

[6.4] Latvijas APK 243. panta trešās daļas 3. punkts noteic, ja administratīvā pārkāpuma lietvedībā netiek pierādīts pretējais, bez papildu procesuālo darbību veikšanas par pierādītiem uzskatāmi ar spēkā stājušos nolēmumu par personas saukšanu pie administratīvās atbildības konstatēti fakti.

Iestādes lēmumā ir izdarīta atsauce Iestādes 2017. gada 17. oktobra lēmumu sakarā ar 2017. gada 3. oktobra protokolu Nr. ZV224895. Iestādes 2017. gada 17. oktobra lēmumu sakarā ar Sabiedrības sūdzību vērtēja Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesa, kura 2018. gada 31. maijā taisīja spriedumu lietā Nr. 1A68035217 nospriežot, ka Iestādes 2017. gada 17. oktobra lēmums pieņemts tiesiski un pamatoti.

Šajā spriedumā cita starpā norādīts, ka tiesai neesot bijis pamata apšaubīt, ka valsts akciju sabiedrības „Latvijas Valsts ceļi" 2017. gada 8. augusta lēmums tika nosūtīts Sabiedrībai, jo to ir apliecinājusi valsts akciju sabiedrība „Latvijas Valsts ceļi". Turklāt no 2017. gada 8. augusta lēmuma izriet, ka tam piešķirts numurs, kas prezumē dokumenta uzskaiti/reģistrēšanu, kā arī lēmumā ir norādīta tā pārsūdzēšanas kārtība, kas netieši prezumē to, ka administratīvā akta izdevējs to ir paziņojis adresātam.

Ņemot vērā Komerclikumā definēto juridiskas personas sasniedzamības adreses jeb juridiskās adreses būtību un jēgu, secināms, ka par komercsabiedrības juridisko adresi ir uzskatāma tās vietas adrese, kurā ir sasniedzama un atrodas komercsabiedrības valde (Komerclikuma 78. panta otrā daļa, 139. pants). Komercsabiedrības juridiskā adrese ir komercreģistrā ierakstītas ziņas par komercsabiedrības sasniedzamības vietu, kur atbilstoši Komerclikuma 12. pantam tiek nosūtītas komercsabiedrības adresētas ziņas, dokumenti vai cita korespondence. Līdz ar to komersantam ir jārūpējas, lai tas būtu sasniedzams juridiskajā adresē un saņemtu tai sūtīto korespondenci. Juridiskās adreses mērķis ir nodrošināt komercsabiedrības (valdes) sasniedzamību norādītajā adresē. Komersants nevar atsaukties uz to, ka šajā adresē tas nav sasniedzams.

Izvērtējot šos apstākļus kopumā, Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesa tās 2018. gada 31. maija spriedumā lietā Nr. 1A68035217 secināja, ka nevar izdarīt pārliecinošu secinājumu, ka Sabiedrībai netika paziņots par šāda lēmuma esību. Šis spriedums, ievērojot Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijas 2018. gada 2. oktobra lēmumu par atteikšanos ierosināt apelācijas tiesvedību stājies likumīgā spēkā un tiesai ir saistošas šajā lietā izdarītās atziņas, izskatot Sabiedrības sūdzību par Iestādes lēmumu.

Turklāt no lietas materiāliem izriet, ka par lietā konstatētiem apstākļiem, tostarp ceļa zīmju uzstādīšanu, neievērojot Ceļu satiksmes likuma 38. panta otro daļu, Sūdzības iesniedzējai jau tika paziņots 2018. gada 3. septembrī un 2018. gada 19. septembrī, nosūtot paziņojumu par ierašanos policijas iestādē un nosūtot administratīvā pārkāpuma protokolu, izskaidrojot arī Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 260. pantā noteiktās procesuālās tiesības. Šajā sakarā tiesa atzīst, ka Sabiedrība, neierodos nedz uz administratīvā pārkāpuma protokola sastādīšanu, nedz arī uz Iestādes lēmuma pieņemšanu, bija pasīva savu tiesību realizēšanā.

Tāpat tiesa konstatē, ka Iestādes lēmumā minētie apsvērumi netika izvērtēti, jo par tiem, pieņemot Iestādes lēmumu, nepastāvēja strīds (lieta izskatīta bez Sabiedrības pārstāvja klātbūtnes). Tomēr, ievērojot Latvijas APK 243. panta trešās daļas 3. punkta noteikumus, tiesa šajā gadījumā nevar neņemt vērā līdzīgos apstākļos pieņemto Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas 2018. gada 31. maija spriedumu lietā Nr. 1A68035217 (stājies spēkā 2018. gada 2. oktobrī, tas ir Iestādes lēmuma pieņemšanas dienā) secināto attiecībā uz patvaļīgi izvietotajām ceļa zīmēm nekustamajā īpašumā Lielirbes ielā 13, Rīgā, par ko Sabiedrība saukta pie administratīvās atbildības atbilstoši Latvijas APK 140. panta pirmās daļas noteikumiem.

[6.5] Tādējādi tiesa atzīst, ka Iestādes lēmumā pamatoti konstatēts, ka Sabiedrība bija izvietojusi nekustamajā īpašumā Lielirbes ielā 13, Rīgā ceļa zīmes, neievērojot Ceļu satiksmes likuma 38. panta otrās daļas noteikumus, par ko pamatoti saukta pie administratīvās atbildības.

[7] Latvijas APK 22. pants noteic, ka administratīvais sods ir atbildības līdzeklis un tiek piemērots, lai personu, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, audzinātu likumu ievērošanas un sadzīves noteikumu cieņīšanas garā, kā arī lai tiklab tiesību pārkāpējs, kā arī citas personas neizdarītu jaunus pārkāpumus. Turklāt Latvijas APK 32. panta otrās daļas noteikumi paredz, ka, uzliekot sodu, ņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja

personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Piemērojot Sabiedrībai administratīvo sodu, jāņem vērā, ka tas tiek piemērots, lai personu, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, audzinātu likumu ievērošanas un sadzīves noteikumu cieņīšanas garā.

[7.1] Iestādes lēmumā norādīts, ka lietā nav konstatēti atbildību mīkstinoši apstākļi.

Latvijas APK 34. panta pirmās daļas 2. punkts noteic, ka atbildību par administratīvo pārkāpumu pastiprina, ja gada laikā atkārtoti izdarīts līdzīgs pārkāpums, par kuru persona jau administratīvi sodīta; ja pārkāpumu izdarījusi persona, kas agrāk izdarījusi noziegumu.

Iestādes lēmumā norādīts, ka Iestāde 2017. gada 17. oktobrī pieņēmusi lēmumu sakarā ar 2017. gada 3. oktobra administratīvā pārkāpuma protokolu, piemērojot Sabiedrībai naudas sodu 100 *euro* apmērā par Latvijas APK 140. panta pirmajā daļā paredzētā pārkāpuma izdarīšanu.

Līdz ar minēto tiesa atzīst, ka šajā lietā konstatējams atbildību pastiprinošs apstāklis.

[7.2] Izvērtējot Sabiedrībai piemērotā sodu, tiesa atzīst, ka Sabiedrībai piemērotais sods pildīs gan sodošu, gan preventīvu funkciju, lai noteiktu personas disciplīnu normatīvo aktu turpmākā ievērošanā. Piemērotais naudas sods ir vērtējams kā samērīgs un soda mērķim atbilstošs, un veido samērīgu un proporcionālu līdzsvaru starp pārkāpumu raksturu un lietā iegūtajām ziņām kopumā, tostarp Sabiedrības raksturojošām ziņām.

[8] Apkopojot visu iepriekš minēto, tiesa atzīst, ka šajā lietā pierādīts administratīvā pārkāpuma sastāvs un Sabiedrības vaina Ceļu satiksmes likuma 38. panta otrās daļas noteikumu neievērošanā, par kura izdarīšanu paredzēta atbildība Latvijas APK 140. panta pirmajā daļā.

Ievērojot minēto, tiesa atzīst, ka Sabiedrība pamatoti saukta pie administratīvās atbildības par Ceļu satiksmes likuma 38. panta otrās daļas noteikumu pārkāpumu. Savukārt Sabiedrības sūdzībā norādītie apsvērumi nevar būt par pamatu Iestādes lēmuma atcelšanai.

Rezolutīvā daļa

Ievērojot minēto un pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{12} panta otrās daļas 1. punktu, tiesa

nosprieda

sabiedrības ar ierobežotu atbildību „PANORAMA DEVELOPMENT" sūdzību noraidīt, bet Rīgas domes Administratīvās komisijas 2018. gada 2. oktobra lēmumu Nr. D57-AK-18-39-27 atstāt negrozītu.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijā 10 darba dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesā.

Spriedums sastādīts un pieejams tiesas kancelejā no 2019. gada 8. jūlija.

Tiesnesis Viktors Makucevičs